

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπενθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1899 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ὁφείλουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἵτησις των.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπατείας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἀνώμαλος

εἶναι ἡ κατάστασις τῶν Σερβικῶν πραγμάτων καὶ εἰς πολλοὺς φόβους ἐμβάλλει τοὺς φίλους τῆς Σερβίας ἢ τοιαύτη ἐπὶ τὰ χεῖρω τροπῇ εἰσέτι δὲν ἐκانونίσθη ἡ λύσις τῆς συνοριακῆς διαφορᾶς, ἥτις παρ' ὀλίγον νὰ ἐπιφέρῃ ρῆξιν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Πύλης νὰ περιπλέξῃ δὲ τὴν Σερβίαν εἰς ἀγῶνα ἐντελῶς ἄνισον καὶ ἀσύμφορον, καὶ ἀναφύεται ἄλλη παραχρῆ ἐσωτερικῇ ἢ αἰ συνέπειαι ἀφ' ὧν θὰ ἀποβῶσι πρὸς ζημίαν τῆς χώρας καὶ τῶν κατοίκων, οἷτινες ἐπὶ ἐτῆ ἐξεστράχυνθησαν εἰς τὰς κομματικὰς διαμάχας καὶ διαιρέσεις. Εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος παρατηρεῖται ἐξαίφνης πνευμάτων καὶ πάθος εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐκλογικὰς ἐπιχειρήσεις ὅσον ἐν Σερβίᾳ. Ὁ λαὸς διαιρεῖται εἰς δύο στρατόπεδα καὶ ἀγωνίζεται ἑκαστον διηνεκῶς περὶ τῆς ἐπικρατησεως τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ. Ὅπως ἐν Μακεδονίᾳ διεξάγεται, εἰς Βιτώλια κτλ. ἀγὼν περὶ ἐπικρατησεως τῶν Ἑλλήνων, Σέρβων, Βουλγάρων κτλ. καὶ τὰ καταστήματα διακρίνονται κατὰ φυλάς, οὕτω πῶς καὶ ἐν Σερβίᾳ διεξάγονται οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες. Ἐκεῖ δὲν ἐπιχειροῦσιν, ὡς παρ' ἡμῖν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, τὰς πολιτικὰς ἐκστρατείας οὕτε φανατίζονται μόνον πρὸ τῆς κάλπης, ἀλλ' ἔχουσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνὰ χεῖρας τὴν ράβδον τοῦ κομματισμοῦ, τῆς διαιρέσεως, τοῦ μίσους, τῆς ἐχθροπαθείας· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὑπὸ τοιαῦτα συμβόλα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προοδεύσῃ τὸ Σερβικὸν ἔθνος οὕτε νὰ ἐκληρώσῃ τὰς πρὸς τὸν λαὸν ὑποχρεώσεις αὐτοῦ. Αὐξάνει δὲ τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ μῖσος ἐμφάνισις τοῦ πρώην βασιλέως Μιλάνου, τῆς πέτρας ταύτης τοῦ σκανδάλου, ὅστις πολλάκις συνεκίνησε διὰ θλιβερῶν σκηνῶν τὸν Σερβικὸν λαὸν καὶ πολλάκις περιήγαγεν εἰς κρίσιν τὴν αὐτοδικοῖσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Φίλος τῶν ἡδονῶν διήλθεν ἐτὶ πολλὰ, παραιτηθεὶς τοῦ θρόνου, ἐν Εὐρώπῃ καὶ οὕτως ἦ ἐν Σερβίᾳ κατάστασις ἐὰν μὴ εἶχε βελτιωθῇ, ἐχαρακτηρίζετο τοῦλάχιστον διὰ τῆς καταπαύσεως τῶν παθῶν. Ἀφ' ἧς ὅμως ἡμέρας ἐπαυθῶν εἰς Σερβίαν ἀνέλαβε τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ στρατοῦ ἐπανήλθεν ἐκ νέου εἰς τῶν Σέρβων τὰ πνεύματα τὸ παλαιὸν μῖσος καὶ ἀνέστη ἐν τῇ καρδίᾳ των ὁ φθοροποιὸς δαίμων ὅστις εἰδὼς ἄλλοτε τὰς ψυχὰς του τὸν ὠθησαν δὲ, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πάθη ὥστε ἀπετόλμησαν νὰ φονεύσωσι τὸν Μιλάνον. Τὸ διάδημα ἀναντιρρήτως εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα καταδικάζει ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ πᾶς λαός· οἱ δὲ ἐργάται τοιούτων μυσαρῶν πράξεων συμφορὰς μόνον ἐπισωρεύουσιν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν καὶ ἐπαυξάνουσι τὰ δεινοπαθήματα αὐτῶν καθ' ἣν μάλιστα ἐποχὴν τὰ γείτονα Κράτη ἐνισχύονται καὶ παρασκευάζουσι τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν δυνάμεις νὰ ἀντιμετωπίσωσι πάντα κίνδυνον.

Ἄλλ' οὐχ' ἤττον καὶ τὰ βουλγαρικὰ πράγματα δὲν χωροῦσιν ὁμαλῶς, πρὸ ἡμερῶν δὲ ὁ τηλεγράφος μετέδωκεν ἡμῖν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐξεθρονίσθη καὶ ἡ κατάσταση ἐν Σόφίᾳ προεμνήνετο ἐπισφαλής· διεψεύσθη μὲν τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀλλὰ τὰ θρυλληθέντα δὲν φαίνονται ἐντελῶς ἄμοιρα σημασίας τι· νό· διότι νεώτερον τηλεγράφημα ἀνήγγειλε χθὲς ὅτι ὁ ἡγεμὼν ἐδημοσίευσεν διάταγμα δι' οὗ ἐκέλευε τὴν λήξιν τῆς τακτικῆς συνόδου τῆς βουλῆς καὶ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ποικιλοτρόπως σχολιάζεται εἰς Σόφίαν· ἐνῷ δὲ τοιοῦτον ἀλληλοφάγωμα ἐπικρατεῖ εἰς τὰ βαλκανικὰ Κράτη ἢ ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις εἶναι ἐντελῶς εἰρηνικῇ, αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου τῆς Χάγης βαίνουνσιν ἀπροσκόπτως πρὸς τὸ τέλος αὐτῶν, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐθυμερίας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ κύριον αὐτοῦ σκοπὸν καὶ μέλημα ἔχων τὴν ἐξασφάλισιν διηνεκῶς εἰρήνης ὁσημέραι τείνει φιλικὴν χεῖρα πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ συσφίγγει δεσμοὺς φιλίας· ἡ ἐπίσκεψις ἣν ἐποιήσατο ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ «Ἰριγενείας» προεκάλεσε πολλὰς ἐρμηνείας μεταξὺ τοῦ γερμανικοῦ καὶ γαλλικοῦ τύπου· πολλοὶ ἀποδίδουσιν εἰς τὸ γεγονός τοῦτο ὑψίστην σημασίαν καὶ τὸ χαρακτηρίζουσιν ὡς προάγγελμα προσεχούσης φιλικῆς συνεννοήσεως τῶν δύο Κρατῶν. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ εὐτυχῶς ἐπικρατεῖ περὶ τὰ πατριωτικὰ ζητήματα γαλήνη, οἱ δὲ ἄγαν πατριῶται δὲν κατορθοῦσι διὰ τῶν φωνασιῶν αὐτῶν νὰ παρασύρῳσι τὸ πολὺ πλῆθος εἰς ἐπικίνδυνα διαδήματα, διαθλέπουσι δὲ πάντες ἐχέγγυα εἰρήνης μόνον ἐν τῇ φιλικῇ μετὰ τῶν Γερμανῶν συνεννοήσει.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

18 Ἰουλίου 1889

Ἔως σήμερον εἰς τὴν περιφέρειαν Μετσόβου μόνον δύο ληστεῖαι ἔλαβον χώραν καὶ αἱ δύο δὲ εἰς τὸ Χάνι Τζάν Χορταρά ἐπὶ τῆς οδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς Γρεβενά. Ἀπὸ ὧν ὅμως τὰ μανδριά περνοῦν διάφοροι συμμορίαὶ καὶ πέρνουσι ψυμῆ. Περιωρίσθημεν σὺν τὰ πουλιὰ εἰς τὸ κλουβί, δὲν κάμνομεν οὔτε βῆμα ἐξωθεν τοῦ Μετσόβου, μόλις δὲ νυκτώσῃ μαζευόμεθα εἰς τὰ σπῆτια ἴσια μετὰ τὰς κόταις καὶ μανδάλωνομεν ταῖς πόρταις δυνατά. Ἀριστοῦργημα ζωῇ!

Ἀπὸ προχθὲς ἐβγήκεν εἰς τοὺς Πολιτικούς κοσάδα ὁ πολὺς Ἀβδουλᾶ ἀγᾶς, ὅστις ἀφ' οὗ προμηθεύθη τὸ τυρὶ καὶ τὸ βούτυρον τῆς χρονίας, φάγη δὲ καὶ κάμπουσα ἀρνιά θὰ μᾶς γυρίσῃ ἐδῶ ροδοκόκκινος καὶ θὰ κόβῃ μπάφαις εἰς τὸ Μεσοχώρι, ὅτι λάδι τὸ ἔκαμε πλέον ἀπὸ τοὺς κλέφταις, φορτωμένος λίρα ἂν πάη κανεὶς εἰς τοὺς Πολιτικούς δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τίποτε.

Μερικοὶ τσελιγκάδες οἱ εὐπορώτεροι δὲν μεταβαίνουν πλέον εἰς τὰ μανδριά των, ἀλλὰ μεταφέρουν ἐδῶ τὸ γάλα καὶ τὸ κατασκευάζουν τυρὶ, βούτυρον καὶ λοιπὰ.

Ὁ ἀστυνόμος Μετσόβου πρὸ ἡμερῶν ἐνήργησεν ἐρευνᾶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου κ. Βοσιλείου Κρίτσα μεταξὺ δὲ τῶν βιβλίων του ἔθεσε μετ' ὅσον καὶ ἐν φύλλον ἑλληνικῆς ἐφημερίδος διὰ νὰ εὕρῃ κατ' αὐτοῦ αἰτίαν καταδιώξεως· καὶ πράγματι μετὰ τὴν ἐρευναν συνέλαβε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὰς φυ-

λακάς. Ὁ ἑξαρχὸς μᾶς ὅμως βλέπων τὸ μέγα ἄδικον τὸ ὁποῖον προσεγίνετο εἰς τὸν ἀτυχῆ διδασκάλον, δὲν ἐχασομέρησε, παρὰ αὐθιμερὸν μετέβη εἰς Ἰωάννινα καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὸν βαλῆν, πραγματικῶς δὲ μετὰ δύο ἡμέρας διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς τοῦ Βαλῆ ἀπελύθη μετ' ἐπενταλόμενον ἐγγύησιν. Ὡς δὲ πληροφοροῦμεθα τὸν εἰρημένον διδασκάλον ὡς καὶ ἕτερον διδασκάλον τὸν Γ. Ψωροβασίλην τοὺς ὑποπτεύονται ὡς ἀλληλογραφεῦντας μετ' αὐτοῦ. Ἐνεκα τοῦτου μάλιστα τῇ διαταγῇ τοῦ Βαλῆ ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας, μένουσιν ὅμως προσωρινῶς εἰς τὴν θέσιν των μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐξετάσεων.

Πόσον πλανῶνται ὅμως οἱ φίλοι μου οἱ ἀγάδες. Ἀκούσατε ἀγάδες καὶ ἰδίως σὺ Σαδίκη ὅτι τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος ταύτης δὲν θὰ μάλιστα ποτέ, παρὰ μόνον ὅταν γίνῃ καὶ ἐδῶ Ἑλληνικὸν καὶ δὲν θὰ ἀργίση, διότι ὅπως φέρεται πρὸς τοὺς χριστιανούς, θὰ λάμψῃ καὶ γιὰ μᾶς ἡ περιπόθητος ἡμέρα.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Γράφουσιν ἡμῖν τὰ ἑξῆς :

Ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 100 χιλ. λιρῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἵνα ἀνακουφίσῃ τοὺς παθόντας ἐκ τοῦ πολέμου ὑπηκόους αὐτῆς δὲν διένειμεν εἰσέτι τίποτε. Διὰ τῶν ἐφημερίδων προεκηρύχθη ὅτι οἱ παθόντες ἐκ τοῦ πολέμου καὶ ἔχοντες ἀξίωσιν πρὸς ἀποζημιώσιν ὤφειλον ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις, εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς καὶ λάβωσι τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά. Αἱ κοινότητες τῆς ἐπαρχίας Λούρου, ἥτις ὡς γνωστὸν μόνῃ ὑπέστη γενικὴν καταστροφὴν, καὶ πολλὰ ἄτομα παθόντα ὑπέβαλον τὰς σχετικὰς αἰτήσεις ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἐξέδωκαν πιστοποιητικά διὰ ποτὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατόν καὶ ἀνακουφίσωσι τὰς ἐκ τοῦ πολέμου καταστροφάς. Οὐχ ἤττον ἐδέχθησαν καὶ τὰ πιστοποιητικά ταῦτα τὰ ὁποῖα ἀπέστειλαν εἰς πληρεξουσίου αὐτῶν εἰς Κ[ο]ρινθίαν ἀλλοὶ δὲ μετέβησαν μόνον καὶ ἀφοῦ ἐπερίμεναν ἐπὶ μῆνας τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν. Τοῦτου ἔνεκα ἡ κατάσταση τῶν ἀτυχῶν κατοίκων εἶναι κρίσιμος, καθότι πλὴν τῶν ἄλλων ζητοῦνται νῦν παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ σχετικοὶ φόροι.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Βουδούρης παρέθηκε τὴν παρελθ. Κυριακὴν γεῦμα εἰς 130 περίπου κυβερνητικούς Βουλευτάς ἐν Κηφισίᾳ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανίας» τὸ ἀνευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ φίλου Ἡπειρώτου κ. Χρ. Τζανίου. Οἱ προσκεκλημένοι μετέβησαν εἰς Κηφισίαν διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας τῆς 6 μ. μ. πρὶν δὲ καθήσωσιν εἰς γεῦμα ἐφωτογραφήθησαν ἐν συμπλέγματι. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Βουδούρης ἔφερε πρῶτον ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Τσαμαδὸς ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκης εἰτα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἐγερεύει ἐξερῶνσε λόγον ἐν τῷ ὅποιῳ, μεταξύ ἄλλων, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς :

«Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεδέχθη τὴν ἀρχηγίαν ταύτην, ἀφιέρωσα ὅλον μου τὸν χρόνον ὅπως

σματα της κοινωνίας ξυλοσπίτας και άνηθίκους, αναθέτοντες την διάπλασιν των τρυφερών βλαστών του χωρίου μας εις τους στρεβλωτάς παντός καλού, επί τῷ λόγῳ ὅτι οὗτοι ἰδοὺ ὅτι εὐρίσκουσιν διδασκάλους εὐθηνούς καὶ ἵνα τὰ περισσεύματα περιέρχονται εἰς χεῖράς των. Ἐάν τις ἐξαίρεση τοὺς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἐφορεύσαντας κ. κ. Χρήστον Παπᾶν, Μῆτρον Λίτον, Σπύρον Λίτον καὶ ἐν μέρει τοὺς κ. κ. Κώστα Μούλιον καὶ Πάντ. Κώτην· οἱ λοιποὶ οὐδέποτε ἐθεώρησαν καλὸν νὰ δώσωσι προσοχὴν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀλλὰ καὶ ἐκείνοι οὗς ἀνωτέρω ἀνέφερον ὡς μὴ εὐρίσκόμενοι πάντοτε ἐν τῷ χωρίῳ ἐλάχιστα ἐξεπλήρουν τὰ ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα· ὁρῶντι ὁ ἔφορος ἵνα ἐκπληροῖ ἀκριβῶς τὸ καθήκον του πρέπει νὰ εὐρίσκηται πάντοτε ἐν τῷ χωρίῳ ἵνα οὐ μόνον φροντίζῃ περὶ τῆς καλῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν βακουφίων ἥτις ἀνατίθεται αὐτῷ ἀλλ' ἵνα ἐπιβλέπῃ καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ διδασκάλου καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητῶν του.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῷ τελευταίῳ διαγωνισμῷ τῶν ἐμίσθων παρέρων τῷ διερχθέντι ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκεί· ἡ ἱκανὸς διὰ τὴν θέσιν τοῦ παρέρου καὶ ὁ φίλος διδάκτωρ τῆς νομικῆς κ. Εὐάγγελος Μίχας, νέος ἄριστα μαρτυρούμενος καὶ μέλλων νὰ καταστῇ πολὺτιμος τῆς δικαιοσύνης λειτουργός.

— Ὁ ἐκ τῆς διακεκομμένης ἡπειρωτικῆς οἰκογενείας καταγομμένος κ. Γρηγόριος Μῆξης, νέος ἐκ τῶν ἐμβριθεστέρων καὶ ἐπιμελεστέρων ἡπειρωτῶν ἐξετασθεὶς ἐνώπιον τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς ἡξιώθη τοῦ βαθμοῦ ἄριστα, ὅνπερ ἡ Φαρμακευτικὴ Σχολὴ λίαν φειδωλῇ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν μόνον, πρόσθον καὶ συγχαίρειν ἐγκαρδίως διὰ τὴν πατρίδα ἡπειρον ἐξοχὸν τιμὴν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὰς 27 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγένετο ἐν τῇ Ριζαίῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ τελετὴ, καθ' ἣν παρήσαν πλείστοι ἄνδρες τῶν γραμματῶν ἐν οἷς διεκρίνετο ὁ ἐπὶ τῆς

παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός κ. Εὐταξίας Ἀθανάσιος ὅστις ἀπονέμων τὰ ἀπολυτήρια εἰς τοὺς τῆς Ε' τάξεως μαθητὰς προσεφώνησεν αὐτοὺς καὶ ἀλλήλοτατα καταδείξας ὁποῖα καὶ ὅσους ὀφείλει ἀποξένου γίνονται εἰς τὰ ἔθνη οἱ ἐγγράμματοι καὶ εὐσεβεῖς κληρικοί. Ἀπεφοίτησαν δὲ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1898—99 δέκα καὶ ἐπὶ μαθηταί, μεταξὺ τούτων εἶνε καὶ πάντες ἐξ ἡπειρου, ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Γεώργιος Δ. Ἰωαννίδης οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες ἐκ Ζαχαρίου, ὁ ἐκ Ζωνδύλης κ. Ἀλέξανδρος Φ. Σακελλαρίου, ὁ ἐκ Φραγγιδῶν Δημήτριος Μάνθου, ὁ ἐκ Λιασοκοβέσιου κ. Χριστόδουλος Ἰ. Τσόφας καὶ ὁ κ. Κων. Κ. Χριστοδούλου Φανίσιος. Τοὺς ἀποφοιτήσαντας πάντες ἐξ ἡπειρου μαθητὰς θὰ ἀντικαταστήσωσιν ἄλλοι κατὰ τὸν Ὀκτώβριον.

— Εἰς τὰς ἐφημερίδας Ἀλεξανδρείας ἀναγινώσκόμενα τὰ ἐξῆς Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἑλληνικῆς Κοινοῦτος διώρισεν ἱατρὸν τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος τὸν κ. Πετρίδην, τὸν ὁποῖον ἀπὸ καρδίας συγχαίρειν διὰ τὴν μεγάλην ταύτην τιμὴν τοῦ νάντικαταστήσει μόνιμος τὸν ἀείμνηστον Ζαχαροῦλιν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινοῦτος ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἅτινα παρέσχεν ἡ λειτουργία τοῦ χειρουργικοῦ ὑπὸ τὴν δέουσαν τοῦ κ. Πετρίδου τὰς ψήφους αὐτῆς ἰσῶς ὡδήγησε καὶ ἡ σκέψις ὅτι πολλὰκις οἱ μαθηταὶ τῶν μεγάλων διδασκάλων γίνονται διὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αἰκίλλης ἴσοι καὶ ἀνώτεροι αὐτῶν. Ὅπως δὲ τὸν δὲ κοινὸν δύναται νὰ εἶναι βέβαιον· ὅτι ἐν τῇ συνεδίῳ τῶν ἐπιτρόπων ἐπεκράτησε κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην ἡ πίστις ὅτι διετήρησαν εἰς τὸν ἑλλήν. νοσοκομείον τὸν ἄριστον τῆς Αἰγύπτου χειρουργὸν ἡμεῖς συγχαίρειν ἀπὸ καρδίας τὸν διακεκομμένον ἡπειρώτην ἐπιστήμονα διὰ τὴν τιμὴν ἣς ἡξιώθη.

— Ἀσκήτο δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Λεβαδίαν ὁ κ. Ἀποστ. Ζαμάνης.

— Ὁ κ. Ἀλεξ. Σκουζὴς ἀπέστειλεν ὡς συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐν Πειραιεὶ ἡπειρωτικῆς ἀδελφότητος κ. Ἀθ. Πετρίδην δρ. 100. Τὸ συμβούλιον ἐξέφρασε πρὸς κ. Σκουζὴ τὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ προσφορᾷ.

— Ὡσαύτως ὁ ἐν Πειραιεὶ ἱατρός κ. Πέτρος Κατσιγιάννης ἐδήλωσεν ὅτι προσφέρει δωρεὰν τὰς ἱατρικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀπόρους ἡπειρώτας· μέχρι τοῦδε δὲ ἐθεράπευσεν τρεῖς τοιοῦτους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Παπ. Βουκουρεστίον· σὰς ἀπεστείλαμεν «Λαδώνην» κατὰ ὑποδείχθεισαν διευθύνειν.

Βασσαράν, ἥτο ἀποξενωμένος ἐνεκεν τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν ὡς καὶ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐκστρατείᾳ.

Συνεπῶς εἶχε ἀνάγκην μεγίστου προσωπικοῦ οὐ μόνον εὐπαιδευτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐντριβούς πρό πάντων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐκστρατείας ἵνα τὸν βοηθῇ εἰς τὴν καλὴν του ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ ἐφῆσιν. Εὐπαιδευτός καὶ νοήμων, συμπεριφορᾶς ἀρίστης καὶ καρδίας ἀγαθῆς, φιλότιμος λίαν, εἶχεν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων, ἅτινα περιλαμβάνουσι τὴν ἀπειρίαν περὶ τὴν διοίκησιν ἀνωτέρων μονάδων ἐν ἐκστρατείᾳ, τὸ φυσικὸν ἐλάττωμα τοῦ δισταγμοῦ, οὗτινος συνέπεια εἶνε ἡ ἐπέμβασις καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα ἢ ἡ εἰδικότης εἰς ὅλα. Καὶ τὸ τελευταῖον ἐπαθεν ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του, ἀναθεῖς αὐτῷ τὰ πάντα ἐνῷ εἰργάζετο ἀδιαπαύστως καὶ ἡγρύνει καταπονῶν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα ἀνωφελῶς, διότι ἀληθῶς περιεστοιχίσθη ὑπὸ πλήθους ἀνωμαλιῶν, δι' ἃς ἀπαιτεῖτο ἀνὴρ ἀποφασιστικώτερος, γνωρίζων καλῶς τὸ θέατρον τῶν ἐνεργειῶν του καὶ τὸ μεθ' ἑαυτοῦ προσωπικόν, ἵνα θέσῃ ἕκαστον εἰς τὸ εἶδος του, εἰς δὲ τοὺς δυσκίνητους νὰ διατάξῃ τὴν μεταβολήν.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Νοταρᾶς ὁ Ἐπιτελάρχης του εἶχεν ὄντως ἐν εὐρείᾳ μαθήσει μεγάλην ἐπιμέλειαν, ἀλλ' ὅμως πρῶτον φοράν ἐξετέλει τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιτελάρχου, ἅτινα ἀπαιτοῦσι μεγάλην πείραν τῶν τοῦ στρατοῦ, ἣν δὲν εἶχε, μᾶλλον μονάζων πάντοτε, ἡγνῶν δὲ πλήρως καὶ τὰ τῆς ἡπειρου, τὸ πρῶτον ἡδὴ μανθάνων ταύτην ἐπὶ χαρτῶν ἐσφραγμένων, πρὸ πάντων ὅμως ἔχων χαρακτῆρα μεμψιμοῖρον μετ' ἐπιμονῆς· μεγάλην, ἥθελε καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς νὰ ἀσπάζηται τὰς ἰδέας του, διὸ καὶ ἐξήγησε τρεῖς τὴν ἀντικατάστασιν του διότι ὁ Συνταγματάρχης Μίνος δὲν παρεδέχθη τὰς προτάσεις του ἢ μᾶλλον ἔφερε τροποποιήσεις τινάς. Πνεύματος ἀποκλειστικοῦ ὡς ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ὁριογραφίας τῆς ἡπειρου δὲν ἠδύνατο ἐν τῷ νῷ νὰ περιλάβῃ τὸ ὅλον καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ ρυθμίσῃ τὸ στρατηγικὸν σχέδιον ἐν ἐπιθέσει ὡς καὶ ἐν ἀμύνῃ· διὸ

Κ. Ν. Κ. Κέρκυρα· ὡσαύτως σὰς ἀπεστείλαμεν.—Χρ. Π. Χάλκιδα·—Χρ. Γ. Λεβαδ. δ. εἰ. α. —Θρ. Μπ. Πειραιᾶ.—Α. Χαρ. Βουκουρεστίον.—Ἦρ. Παπ. Μανσοῦρα. Σὰς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὰς καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν παρακαλοῦμεν δὲ νὰ νὰ μᾶς ἐμβάσῃτε καὶ τὴν συνδρομήν. Θὰ πληρώσῃτε ἕως 15 Σηβρίου προσέχους καὶ ἕως 15 Σηβρίου 1900· δὲν δυνάμεθα νὰ δεχώμεθα συνδρομὰς καθὲς μῆνα, διότι θὰ εἴμεθα ἡγὰρ, κασμένοι νὰ ἔχωμεν καὶ ἕνα ὑπάλληλον δι' αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, τὸ ὅποιον δὲν ἐπιτρέπουσιν οἱ οἰκονομικοὶ πόροι.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΟΣ Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΤΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ πενταετίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. Fauvel, Gougenheimm καὶ Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν ὠτων, (ὠτόρροιαν, πολύποδας τῶν ὠτων, διάτρυσιν τοῦ τυμπάνου, νέκρωσιν τῶν ὠσταρίων κλπ.) ὡς καὶ τὰ νοσήματα τῆς ρινὸς καὶ λάρυγγος (αἰφυλιν, φθίσιν, πολύποδας, καρκίνον κλπ.) δι' ὅλους νεωτᾶτης μεθόδου καὶ τελειωμάτων ἐργαλείων ἐσχάτως καὶ πάλιν πρὸς τοῦτο μεταβάς εἰς Παρισίους παρακολουθήσας τὰς προόδους τοῦ εἰδικοῦ τοῦτου κλάδου.

Ὡραὶ ἐπισκέψεως 10—12 καὶ 3—5 ναθ' ἐκάστην.

Ὁδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 12, ἀκτικρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΠΟΛΕΩΣ» ΕΝ ΠΡΕΒΕΖΗ

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφξεν ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Πρεβέζῃ ὁ ἐκ Ζαχαρίου πασίγνωστος Χρόνης Σακελλαρίου. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται θὰ εὐρίσκωσι πᾶσαν περιποίησιν καὶ πᾶσαν εὐκολίαν παρὰ τοῦ προθυμοτάτου διευθυντοῦ.

ἐκρεμάσθη ὁλόκληρος εἰς τὸ ἐκπονηθὲν ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Μικάρου τῇ ἐπινεύσει τοῦ Συνταγματάρχου Βάσσου με μικρὰν τροποποίησιν.

Καὶ τοι ἐπὶ ἔτη καθηγητῆς τῆς Τακτικῆς καὶ Ἀρχῶν τινῶν τῆς Στρατηγικῆς, οὐδ' ἔλαθεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀρχὰς των οὔτε καὶ τὴν παράταξιν τοῦ Στρατοῦ πρὸ τῶν ἐχθροπραξιῶν, οὔτε μετὰ τῶν εἰσοδῶν του εἰς ἡπειρον, ἀλλ' οὔτε μετὰ τὰ ἀτυχήματα, ἅτινα ἔδει νὰ τῷ χρησιμεύσωσι ὡς μαθήματα, ἀλλ' ἐπέμενε μέχρι τῆς 23 Ἀπριλίου, ὅτε ἀντικατεστάθη εἰς τὰς αὐτὰς ἰδέας. Χαρακτὴρ ἐγωῖστικός· δυσπρόσιτος εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὸ μέσον τῆς ἐνώσεως των πρὸς τὸν Ἀρχηγόν, ὅπερ ὁ πρῶτος παράγων τοῦ Ἐπιτελάρχου.

Δυσκίνητος, ἐν τῷ ἱππεύειν κάλλιστα, ἤρκειτο νὰ καταπονῇ τὸν νοῦν του εἰς διαταγὰς καὶ ὀδηγίας, ἐνῷ ὥφειλε νὰ εὐρίσκηται παντοῦ δίδω ἐντολὰς καὶ ὀδηγίας, οὕτω οὔτε ἐν τῇ τριήμερᾳ ἀμύνῃ τῆς πόλεως Ἀρτῆς ἐφάνη, οὔτε κατὰ τὸν ἀμυντικὸν στρατῶνα, ὅπου ἐνῆργει τὸ πυροβολικὸν θαυμασίως, οὔτε εἰς Κουμουζάδες καὶ Χάνι Καρβασαρά, οὔτε ἐξωθί τῆς Ἀρτῆς εἰς τὰς 20 Ἀπριλίου, ὅτε ἐγένετο ἡ ἐπιχειρήσις κατὰ Μπρενίτσας καὶ Κιάφας, οὔτε κατὰ τὰς πορείας τῶν ταξιαρχιῶν πρὸς Λαύρον καὶ Χάνι Κερασόβου ἵνα ἰδῇ ἂν ἀκριβῶς ἐφημερίζετο ὁ Κανονισμὸς ἐκστρατείας, οὔτε κατὰ τῆς προφυλακῆς των. Ἐπίστευεν ὡς κύριον ἔργον τὸ ἐκδίδειν διαταγὰς καὶ ὑπακούεσθαι παρὰ πάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Πνεῦμα στρυφνὸν φύσει ἔκαμε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ τοῦ στρατοῦ, ἥτοι ἐν οὐδαμῇ ἐπιχειρήσει διέταξεν, ὅπως αἱ ταξιαρχίαι διὰ τῶν ὑφ' ἑαυτῶν σωμάτων ἐνεργήσωσι καὶ ἐπίσης πλήρῃ τὰ συντάγματα καὶ τάγματα· ἀλλ' ἀνωδύνως συνεκέντρου ἐξ ὅλων πρὸς τὸν σκοπὸν του, οὕτω δὲ κατέπαυεν ἡ ἐποπτεία τῶν οἰκονητῶν συνταγμάτων ἢ ταγμάτων ἐπὶ τῶν μονάδων. Ἐν γένει αἱ συνθέσεις του δι' ἐπιχειρήσεων ἦσαν Μωσαϊκόν. Οὐδενὸς ἐφείδετο ἐν ᾧ ἄλλως οὐ μόνον εὐπαιδευτός ἦτο ἀλλὰ καὶ χαρακτῆρος ἐντιμότητος καὶ φιλοτίμου.

(ἀκολουθεῖ)

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Ἐκθεσίς τοῦ συνταγματάρχου κ. Α. Στρατοῦ ἐνεργήσαντος ἀνακρίσεις διὰ τὰ ἀτυχήματα τῆς ἡπειρου

(ἴδε συνέχεια εἰς προηγούμενον)

Ὁ συνταγματάρχης Μίνος παραλαμβάνων τὸ ἀρχηγεῖον εὗρεν ὡς ἐπιτελάρχην τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ Μηχανικοῦ Διον. Νοταρᾶν καὶ τοὺς ταγματάρχας Ν. Μίκαρον τοῦ μηχανικοῦ καὶ Θεόδωρον Τσακᾶκην τοῦ πυροβολικοῦ, ὃν ἀντικατέστησε διὰ τοῦ ὁμοιοβάθμου του Λ. Λαπαθιώτου· παρέλαβεν ἐπίσης καὶ ἐτέρους ἀξιωματικούς πυροβολικοῦ, μηχανικοῦ καὶ πεζικοῦ, οικονομίας, Ὑγείας κλπ. ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους. Ἐν συνόλῳ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦτο ἦτο σπουδαῖον ὡς περιέχον ἀξιωματικούς πρῶτης τάξεως ἐν τῷ στρατῷ μας, ἐξαίρετικῆς δ παιδείας. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ ἐπιτελεῖόν τοῦτο ὑπῆρξε διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις του ἡ δυστυχία του. Διατί; Ἀπλούστατον.

Ὁ ἀρχηγός ἐξ ὅλου τοῦ προσωπικοῦ εἴκοσι ἀξιωματικῶν του μόνον ἕνα τὸν ταγματάρχην Λαπαθιώτην ἐγνώριζεν ἐκ τῆς καθηγεσίας του ἐν τῇ στρατ. σχολῇ, εἰς ἣν ὁ κ. Μίνος ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλέον εἶχεν ἐκουσίως καθηλωθῇ καὶ ἐγνώριζεν αὐτὸν ὡς ἄριστον καθηγητὴν τῆς Μηθηματικῆς καὶ πυροβολικῆς οὐχὶ κατὰ χαρακτῆρα. Οὔτε ὁ ἐπιτελάρχης ἀντισυνταγματάρχης Νοταρᾶς, οὔτε ὁ ταγματάρχης Μίκαρος ὑπῆρξαν ὑπ' αὐτόν. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβαινε διὰ τὸν ἀρχίατρον Ἀθανάσιον, ἐπιμελητὴν Μουσαγιᾶν, ἀντισυνταγματάρχην Ζωϊόπουλον, ὑπασπιστὴν του Σωτηρόπουλον λοχαγόν τοῦ πεζικοῦ καὶ τὸ κατώτερον προσωπικόν. Διότι ὁ ἀνωτέρω συνταγματάρχης ἀπὸ τοῦ 1885—1896 διαρκῶς ὢν διοικητῆς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων πρότερον δὲ μόνον ἐπ' ὀλίγον χρόνον σταθευσας κατὰ τὸ 1878 εἰς Χαλκίδα μετ' τὴν πυροβολαρχίαν του καὶ ἐτι ὀλιγώτερον εἰς Καρ-